

Stil, ring, vänsterns grönfärbade fullar
Sugen stridsvagn färdens fullar
Stridens engel går, trygg och full.
Öfver stridens färdiga fullar.

Öfver stridens färdiga fullar
Sugen stridsvagn färdens fullar
Stridens engel går, trygg och full.
Öfver stridens färdiga fullar.
Öfver stridens färdiga fullar
Sugen stridsvagn färdens fullar
Stridens engel går, trygg och full.
Öfver stridens färdiga fullar.

Met.: Alla färdiga, väntande färdiga!

För Öfverstridens färdiga fullar.

Öfver stridens färdiga fullar
Sugen stridsvagn färdens fullar
Stridens engel går, trygg och full.
Öfver stridens färdiga fullar.
Öfver stridens färdiga fullar
Sugen stridsvagn färdens fullar
Stridens engel går, trygg och full.
Öfver stridens färdiga fullar.

Öfver stridens färdiga fullar
Sugen stridsvagn färdens fullar
Stridens engel går, trygg och full.
Öfver stridens färdiga fullar.
Öfver stridens färdiga fullar
Sugen stridsvagn färdens fullar
Stridens engel går, trygg och full.
Öfver stridens färdiga fullar.

Met.: Alla färdiga, väntande färdiga!

För Öfverstridens färdiga fullar.

Öfver stridens färdiga fullar
Sugen stridsvagn färdens fullar
Stridens engel går, trygg och full.
Öfver stridens färdiga fullar.
Öfver stridens färdiga fullar
Sugen stridsvagn färdens fullar
Stridens engel går, trygg och full.
Öfver stridens färdiga fullar.

GS 1919

Men spörjer omän fjerran från
Om Ewensken än är karl,
Vi gifte, med kanonens dån,
Som förr, ett tydligt svar.

För Lif-Regementets Husarer.

Met.: Det rör sig, det svimlar vid flogens bryn.

Hur rörligt! hur lifligt! — hör vapnets gny!
Till kämpalekar de bjuda.
De leddriga hästar som vinden fly,
Och dammet står högt emot himlens fly,
Och stridstrumpeterna ljuda.
Och svärdens de blänka och kulors dån
Det höres båd' nära och fjerran från.

Och lustigt vi framå, äfven vi,
Ditåt, der trummorna falla.
Vi stönde båd' fulle och slätt förbi;
De sista vi vilje väl icke bli
När de glada stridetroppen falla.
Vi satta så lätt öfver å och bäck
Och bryte oss fram genom skog och häck.

Så öfva vi lustigt vår kämpalek.
Men allvar skulle den blifva,
Om fienden kom, med våld eller svek,
Och döden sig visade blodig och blek,
Att sin broderöfvelning oss gifva.
För äran, för Rungens sitt land och sin mäs,
Har Ewensken ju lärt att strida och dö.

Nya Krigsmans-Visor

för

Någötha Lif-Grenadierer, Lifgarberne till
häst och fot, Artilleriet och Lif-
Regementets Husarer.

Uffingarna i lägret på Sabugårdslärdet
1843.

Norrköping, Chr. Tornequist, 1843.

Älskade kung, som hägnar Nationen,
Hägnar deß lagar och skyddar deß rätt!
Älskade prins som står närmast thronen!
Älskade Carl Johans blomstrande ätt!
Älskade kung, som hägnar Nationen,
Hägnar deß lagar och skyddar deß rätt!
Älskade prins som står närmast thronen!
Älskade Carl Johans blomstrande ätt!

För Lif-Gardet till Galt.

Älskade kung, som hägnar Nationen,
Hägnar deß lagar och skyddar deß rätt!
Älskade prins som står närmast thronen!
Älskade Carl Johans blomstrande ätt!
Älskade kung, som hägnar Nationen,
Hägnar deß lagar och skyddar deß rätt!
Älskade prins som står närmast thronen!
Älskade Carl Johans blomstrande ätt!

För Östgötha Lif-Grenadierer.

Mel.: Visingasåten! älskade landor!

Konungen bjuder, frigarne samlas;
Ewården de höja och härskold de slå.
Trummorna hvirfla, Sveas, den gamlas,
Modiga söner fring henne slå.
Blommorna knoppas, vårsolen gläder,
Släktarne komma ljumma från söder;
Allt är så herrligt, glädjens öf, bröder!
Lustigt till kämpalekar vi gå.
Friden sträcker sina vingar
Ännu moderligt huld öfver Skandiens ö.
Drages harpa återflingar
Ifrån klippor och skär, ifrån fjellar och sjö.
Men om fienden kom hit
För att väcka gräl och split,
Se, då mötte vi honom med wapen i hand.
Vi ej dröja
Till att höja
Våra swärd för vår frihet, vår kung och vårt land.

Älskade kung, som hägnar Nationen,
Hägnar deß lagar och skyddar deß rätt!
Älskade prins som står närmast thronen!
Älskade Carl Johans blomstrande ätt!

Älskade kung, som hägnar Nationen,
Hägnar deß lagar och skyddar deß rätt!
Älskade prins som står närmast thronen!
Älskade Carl Johans blomstrande ätt!
Älskade kung, som hägnar Nationen,
Hägnar deß lagar och skyddar deß rätt!
Älskade prins som står närmast thronen!
Älskade Carl Johans blomstrande ätt!

Älskade kung, som hägnar Nationen,
Hägnar deß lagar och skyddar deß rätt!
Älskade prins som står närmast thronen!
Älskade Carl Johans blomstrande ätt!
Älskade kung, som hägnar Nationen,
Hägnar deß lagar och skyddar deß rätt!
Älskade prins som står närmast thronen!
Älskade Carl Johans blomstrande ätt!

Älskade kung, som hägnar Nationen,
Hägnar deß lagar och skyddar deß rätt!
Älskade prins som står närmast thronen!
Älskade Carl Johans blomstrande ätt!
Älskade kung, som hägnar Nationen,
Hägnar deß lagar och skyddar deß rätt!
Älskade prins som står närmast thronen!
Älskade Carl Johans blomstrande ätt!

För Svea Artilleri-Regemente.

Mel.: O yngling, om du hjerla far.

Hur herrligt öfver stad och land
Sig hvälfrö himlen klar!
Och sågeln öfver sjö och strand
På sträckta vingar far.

Allt är så lustigt, sommarn står
Så huld vid hvarje döer
Och skåtar blommor i sitt hår,
Mer blandande än förr.

Kamrater! huru lustigt då
Att bo på grönlådet fäst,
Der blistrande gewären stå
Omkring de hvita tält.

Der trummors och kanoners dån,
Och hästars muntra språng
Man hör båd när och fjerran från,
Samt mången munter sång.

Så sjungom oss i denna stund
En sång för friheten,
Som troget slutit sitt förbund
Med brödraskärfen.

Ewenskt mannamod och idoghet
Bland våra fjallar bo,
Samt hjeltekraft och tapperhet
Och slit och kämpatro.

Carl Johans spira hägnar dem
I fridens milda skydd.
O, dröje de i våra hem
Och i vår fosterbygd!